

AL·LEGACIONS

La proposta de modificació de PGM afecta molt directament la serra de Collserola, que per la seva situació biogeogràfica constitueix una zona de transició que es caracteritza per una gran diversitat d'hàbitats, paisatges i espècies que fan d'ella un espai de gran valor natural molt més rellevant que els territoris veïns.

La conservació del territori requereix una visió integral d'aquest i que les propostes de gestió i conservació s'apliquin tan dins com a fora de l'espai protegit doncs els processos que l'amenacen s'esdevenen tant a l'interior com a l'exterior. Això és especialment rellevant en zones molt fragmentades i de dimensions reduïdes, com és el cas de la Serra de Collserola, on cal una actuació integral si realment es vol conservar.

La proposta de Modificació un seguit de bàsics que en cap cas es compleixen, com per exemple: *RACIONALITZAR LES RESERVES DE SÒLS PEL DESENVOLUPAMENT en base als valors naturals del mateixos, plantejant alternatives en funció de l'estat actual i la capacitat real dels sòls aptes, característiques de l'ordenació i viabilitat de la seva execució.*

*REFORMULAR LES RESERVES DE XARXA VIÀRIA BÀSICA DINS EL PARC DE COLLSEOLA I D'ACCÉS A LES ZONES URBANES DEL NORD DEL NUCLI URBÀ. La nova ubicació dels desenvolupaments i la jerarquia viària proposada pel Pla Especial de Collserola, basada en la xarxa de carreteres i camins actuals, aconsellen reduir la xarxa viària bàsica del planejament vigent a les vies necessàries i imprescindibles pel correcte funcionament dels nous sectors i l'espai natural. **Altra cosa són les connexions viàries del nord de la Vila vora el perímetre urbà que aquesta Modificació del PGM proposa.***

És a dir, que el mateix projecte reconeix que la connexió viària anomenada ronda Nord, no compleix els requeriments necessaris de protecció del parc de Collserola.

La Carretera prevista en aquesta Modificació dita ronda Nord circula en bona part del seu recorregut per la zona PEIN i Xarxa Natura 2000 de Collserola, això fa que qualsevol actuació afecti zones d'especial interès natural amb zones d'alts valors paisatgístics, tan agrícoles com forestals, que tenen una vàlua ben reconeguda pels estudis de les institucions acadèmiques i científiques i per altra banda té com a conseqüència significativa una notable fragmentació dels ecosistemes.

L'accés de vehicles a una zona on ara no arriben suposa un augment de la contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica, especialment remarcable ja que és un ambient obert (no hi ha vegetació densa) i la contaminació té un abast més gran, i per tant arriba a distàncies superiors.

La presència d'una nova carretera amb aquest traçat afavoriria un augment del trànsit de vehicles dins el Parc de Collserola i a més es tracta d'una infraestructura innecessària des del punt de vista de la mobilitat, ja que l'actual sistema viari dona un servei suficient.

L'alternativa de la prolongació dels túnels en l'avantprojecte del 2006 era la més adequada ambientalment parlant de les diverses opcions considerades. No hi ha una justificació suficient del perquè es proposa ara la opció més agressiva amb l'entorn; més que pel Torrent del Cerdanet.

Que l'administració es deixi influir tant per les queixes dels pocs veïns afectats del barri de les grasses i aquest resulti un motiu fonamental per a decidir modificar l'avantprojecte significa anar arrossegant un error rera l'altre. Aquests veïns saben l'activitat i les molèsties que hi havia abans de comprar els pisos a preu rebaixat. L'Ajuntament no havia d'haver permès mai l'edificació en aquell espai. I arreglar-ho ara fent una carretera alternativa que destrossi el paisatge és la pitjor solució.

Per altra banda, la cimentera CEMEX ha quedat engolida en un entorn massa proper a la metròpoli barcelonina i la seva activitat, si bé és important i estratègica, també la converteix en una de les empreses més contaminants (tot i la millora en els filtres dels darrers anys), provoca una gran dispersió de contaminants a l'atmosfera que tots respirem i emet sorolls tant de la fàbrica, com del pas de camions gairebé continu. Cal recordar que fa alguns anys que Sant Feliu està inclosa en la **Zona de Protecció Especial Atmosfèrica (ZPEAA)** atès els alts nivells de contaminació.

És inconcebible que la proposta no consideri ni avalui els impactes i les conseqüències de les actuacions previstes sobre el medi natural. En la fase d'execució de les obres on el moviment de terres, l'aixecament de pols, el soroll, la pèrdua d'hàbitat, afectació dels ecosistemes, i l'augment de la pressió antropogènica; i posteriorment un cop finalitzada, el major pas de vehicles, major intensitat de llum, són sols algunes de les conseqüències que caldria avaluar amb detall.

Tan sols s'incorpora un *INFORME DE SOSTENIBILITAT AMBIENTAL PRELIMINAR DE LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA GENERAL METROPOLIT À A L'ÀREA DE CONTACTE ENTRE EL PARC DE COLLSEROLA I EL NUCLI URBÀ DE SANT FELIU DE LLOBREGAT, AMB INCIDÈNCIA AL T.M. DE MOLINS DE REI ÀMBIT DE "EL PLA", "TORRENT DEL DUC", "CTRA. DE LA SANSON", "RIERA DE LA SALUT" I "MAS LLUHÍ" (EL BAIX LLOBREGAT)* que està absolutament mancat de rigorositat científica i només fa una breu descripció del medi sense aportar cap informació transcendent de l'impacte de la modificació de PGM, exemples clars són els següents:

Descripció dels impactes :

Vegetació *Aquelles zones més forestals, amb presència principalment de pi blanc són preservades pel pla, sota la qualificació de parcs i jardins urbans forestals (6b(f) o parc forestal de conservació (clau 27). El nou vial de connexió per la part alta de la zona del "torrent del Duc" amb la "Sansón", "ctra. de la Sansón" i "mas Lluhí" implica la tal·la de peus arboris a l'interior del parc de Collserola.*

Dedució simple i obvia sense aprofundir en l'abast de tot plegat.

Fauna *A l'àmbit estricte dels sectors, on predominen sols amb vegetació escassa o nul·la, no hi ha presència de fauna d'especial interès.*

Aquesta afirmació basant-nos en estudis de fauna del Consorci del Parc és del tot falsa, i a més s'oblida destacar els sectors on la vegetació és més abundant, els sectors agrícoles, deixius, etc. Hi ha espècies d'ambients oberts com les serps, els llangardaixos, els conills... i per tant els depredadors d'aquestes com són els rapinyaires. A més, no és estrany veure el xoriguer sobrevolant la zona. Un nou vial suposa un augment del risc d'atropellaments.

Biodiversitat territorial, permeabilitat ecològica i patrimoni natural *El nou vial de connexió de la part ecològica i alta del municipi, que connecta el patrimoni sector del "torrent del Duc" amb la natural "Sansón", "ctra de la Sansón" i "Mas Lluhí" es troba ubicat pràcticament en la seva totalitat a l'interior del parc de Collserola i una part dins el PEIN i Xarxa Natura 2000 Serres de Collserola.*

No s'enten de que parla! A més s'oblida del connector biològic cap al riu que el projecte sentència a mort, en comptes de mirar d'aportar mesures per a restaurar-lo i potenciar-lo.

Cal destacar també que en la informació aportada només apareixen dos informes contradictoris del Consorci del parc de Collserola del 2003 i el 2006 amb dictàmens favorables que es refereixen a d'altres propostes no considerades en aquesta avaluació. És a dir, no apareix a la informació pública cap informe del Consorci referit a la Modificació puntual del PGM 2008.

L'article 3 del Reial Decret Legislatiu 1/2008, estableix en quins casos el tràmit d'avaluació d'impacte ambiental és obligatori. Estableix que serà obligatori el tràmit d'Avaluació d'Impacte Ambiental d'aquells projectes inclosos en l'Annex I, i aquells altres projecte inclosos en l'Annex II, en els quals ho decideixi l'Administració, en base a un criteris definits en l'Annex III i que fan referència als valors ambientals del territori afectat.

Atès que el projecte del nou vial de connexió pel nord del municipi, connectant "mas Lluhí", "riera de la Salut", "ctra. de la Sansón", "les Grasses", polígon industrial de "la Sansón", "torrent del Duc" i "el Pla" es trobarà inclòs en l'annex II grup 9 " otros proyectos" apartat 5 "afección a áreas de especial protección designadas en aplicación de las Directivas 79/409/CEE del Consejo, de 2 de abril de 1979, y 92/43/CEE del Consejo, de 21 de mayo de 1992, o a humedales incluidos en la lista del Convenio Ramsar", al trobar-se parcialment inclòs dins la Xarxa Natura 2000, cal sotmetre'l a avaluació d'impacte ambiental.

Per altre banda, el projecte d'execució dels sectors "el Pla", "torrent del Duc", "ctra. de la Sanson" i "mas Lluhi" es trobarà inclòs en l'annex II grup 7 "proyectos de infraestructuras" apartat b "proyectos de urbanizaciones, incluida la construcción de centros comerciales y aparcamientos" i per tant, també caldrà sotmetre'l a avaluació d'impacte ambiental.

El model de desenvolupament urbanístic que s'ha anat practicant fins ara tant a Sant Feliu de Llobregat com al voltant de la serra de Collserola, àdhuc dins del mateix Parc de Collserola, ha suposat una greu afectació a la flora i fauna del parc. El fet de consumir tant territori, construït sobre espais forestals o agrícoles, provoca una pèrdua de biodiversitat, del nostre entorn tradicional i del paisatge. Fins i tot en alguns casos s'han urbanitzat zones incloses dins el perímetre del Parc de Collserola pel Pla Especial vigent, com és el cas dels dos blocs de vivendes situats al final del carrer Comte de Vilardaga, edificats dins del perímetre actual del parc. Com queda clar amb aquest petit exemple Sant Feliu de Llobregat no n'ha estat una excepció i fins fa pocs dies s'hi ha practicat un model d'urbanisme que no ha tingut cura, o molt poca, del manteniment dels valors intrínsecs del territori i el medi ambient.

Pel que fa als principis que inspiren el protocol del futur acord a subscriure entre l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat i els promotors del projecte, he de manifestar que:

- Quan es parla de transferir a altres emplaçaments del municipi una edificabilitat de 26.000 m2 de sostre residencial. A banda dels esmentats hi ha previst una zona industrial de 148.930 m2 que hauria de cobrir els possibles drets dels propietaris de terrenys qualificats com a zones 21 per compensar els seus suposats drets, sense afectar altres zones de la ciutat com és el barri de Mas Lluí.
- Aquesta transferència d'edificabilitat és prevista en aquest pla com a compensació per la "cessió lliure i gratuïta a l'Ajuntament de tots els sòls qualificats de forestals i sistemes metropolitans" que el promotor ha de fer a l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat. Em sobta que en tot el procés informatiu endegat per l'Ajuntament mai no hagi presentat cap estudi que avaluï en termes econòmics l'equitat i equilibri d'una compensació com la que es pretén fer a favor dels propietaris per part de l'Ajuntament.

Per la seva importància, vull incidir en una qüestió que és bàsica i que mereix ser considerada altra vegada per part de l'Ajuntament. Cal que s'estudiïn amb molta cura els drets que es reconeixen als propietaris actuals dels terrenys del Cerdanet i del Duc, i també que cal recordar que el seu representant el Sr. Paz Dorado ha estat condemnat (tot i que la sentència encara no és ferma) per estafar a les administracions públiques i així ho va reconèixer ell mateix a la premsa (El Periódico). Amb l'aprovació d'aquesta modificació del PGM s'està reconeixent als propietaris dels terrenys qualificats com a 21 el dret a urbanitzar, dret que fins ara ni la Llei ni els tribunals els ha atorgat. De cop i volta s'ofereixen als propietaris 26000 m2 de sostre residencial (que considero exagerats), fora de la zona, i densificant encara més un barri mancat d'equipaments, sense l'existència de cap estudi econòmic que valori la idoneïtat de l'oferta. La subordinació de la modificació del PGM al conveni significa un condicionant que en un moment donat pot fer que tota la feina feta no serveixi per res o bé pot suposar una càrrega econòmica per al municipi que condicioni el seu futur econòmic i financer.

Em pregunto per què l'Ajuntament insisteix a voler reconèixer als propietaris uns drets d'edificació sobre els terrenys del Cerdanet i del Duc que la llei no els atorga i la majoria de Sentències tampoc. És en aquest sentit que a continuació cito i reproduïxo parcialment algunes d'aquestes Sentències, per a què l'Ajuntament no pugui al·legar-ne ignorància ni desconeixement i les tinguin en compte a l'hora de resoldre sobre les presents al·legacions:

- La Sentència del Tribunal Suprem de l'Estat espanyol de 14 d'abril de 1.992 (Aranzadi 3422 diu textualment, parlant de la possible responsabilitat patrimonial de l'Administració derivada de l'aplicació de l'article 87.2 de l'antiga Llei del Sòl de 1.976, que "*será necesario acreditar cumplidamente además la existencia de una lesión patrimonial (als propietaris, és clar) en los bienes o derechos de quien la reclame ...*"

- Les Sentències de 12 de maig de 1.987 (Ar. 5255) i de 4 de juliol de 1.990 (Ar. 6675) diuen textualment que *"sólo cuando el plan ha llegado a la fase final de realización –sentencias de 29 de septiembre de 1.980, 14 de junio de 1.983, 10 de abril de 1.985- se adquiere el derecho a los aprovechamientos urbanísticos previstos en la ordenación y sólo, por tanto, entonces la modificación del planteamiento implicaría lesión de un derecho ya adquirido, procediendo así la indemnización prevista..."* La mateixa Sentència de 4 de juliol de 1.990 acaba dient que cal desestimar la indemnització demanada *"en base a la pérdida de edificabilidad de los terrenos de los frecuentes operada por la alteración del planeamiento, por cuando el precedente Plan Parcial no sólo no se hallaba en la fase final de su ejecución sino que ni siquiera se había iniciado cuando se produjo su modificación, por lo que ni se acometieron obras o inversiones urbanizadores, ni se cumplieron cargas o gravámenes por parte de aquéllos, ni por tanto, se produjo lesión alguna susceptible de indemnización"*.
- En el mateix sentit, cal esmentar les Sentències del Tribunal Suprem de 6 de març de 1.998 (Ar. 2491), de 12 de febrer de 1.996 (Ar. 903), de 26 de novembre de 1.999 (Ar. 2000-1376), que diu textualment que *"en modo alguno puede considerarse incorporado a su patrimonio el derecho al valor futuro desde el punto de vista de su explotación turística o urbanística del terreno, como pretende la sociedad recurrente, dado que, por una parte, el plan parcial no se encontraba en grado de ejecución ..."*, de 9 de febrer de 1.999 (Ar. 1878), de 15 de novembre de 1.993 (Ar. 10115), que diu que *"Pero incluso antes de que se haya adquirido el derecho al aprovechamiento urbanístico la lesión puede producirse cuando se han hecho gastos para la ejecución del planeamiento que devienen inútiles por cambio de aquél"*, de 12 de maig de 1.987 (Ar. 5255), de 17 d'octubre de 1.988 (Ar. 7760) i de 27 de març de 1.991 (Ar. 2024).

L'Ajuntament ha ignorat també, deliberada o involuntàriament, que només hi ha dues situacions en les que la pràctica jurídica reconeix de forma general el dret a una indemnització: l'anul·lació de llicències i la reducció d'edificabilitat en un sòl urbà consolidat. Cap d'aquests dos supòsits no s'ha donat en el cas dels zones 21 del torrent del Cerdanet i del Duc.

Cal recordar aquí una Sentència que la doctrina jurídica ha considerat com a pionera i que ha marcat una fita en el camp de l'urbanisme i que precisament va ser dictada en relació a l'aprovació del Pla General Metropolità de Barcelona de 1.976. És la Sentència del Tribunal Suprem espanyol de 29 de setembre de 1.980 (Ar. 3463), que diu així: *"Que para poder pensar en la existencia de un deber de indemnizar, por parte de la Administración, hay que partir de la idea básica de derecho adquirido, en manos del particular ... los derechos adquiridos no nacen hasta que se reúnen todos los hechos jurídicos que son presupuestos o requisitos para ello ... en el supuesto de autos, la existencia de derechos adquiridos, por parte de los propietarios de los predios implicados en el Plan Parcial de que se trata se da, por la razón de que no sólo se cuenta con un Plan Parcial anterior (el revisado por el aquí impugnado), sino porque, al amparo de este anterior Plan, se llegó a su fase final, esto es, a la de la reparcelación de tales terrenos..."*

La Sentència de 13 de juny de 2.000 (Ar. 5995) diu que *"En el ámbito de los derechos generados por el proceso urbanizador ... esta Sala ha venido insistiendo en la necesidad para que pueda atenderse el derecho a ser indemnizado por el cambio de planeamiento, de que existan derechos consolidados ... lo que ocurre ... b) cuando el Plan Parcial se encuentra en fase final de realización y la modificación afecta a una parte de los propietarios que han cumplido los requisitos o cargas de la anterior ordenación, sin haber obtenido beneficio equivalente y resultar, por ello, discriminados con el resto de los propietarios del sector ..."*

Es pot considerar l'opció de signar un conveni amb els propietaris, fent públiques les dades en què el mateix es basi, principalment els valors dels terrenys cedits i els valors a preu de mercat del sostre edificable a transferir, així com del "lucre expectant" que omplirà les butxaques dels propietaris, per tal de poder valorar econòmicament l'equilibri de les respectives contraprestacions. Altrament, estaríem parlant d'un "pelotazo" consentit per l'Ajuntament a favor dels propietaris, d'un tracte de favor d'aquell a favor d'aquests que fregaria la figura penal de la prevaricació.

Vista la proposta aprovada en el Ple del dia 25 de novembre de 2008, de modificació del Pla General

Metropolità a l'àrea de contacte entre el parc de Collserola i el nucli urbà de Sant Feliu de Llobregat, tenint en compte que es pretén garantir un desenvolupament sostenible que harmonitzi les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i paisatgístics i atès que l'objectiu urbanístic de la modificació del PGM és donar una solució global i coherent al desenvolupament de la ciutat en relació al Parc, potenciant i regulant l'espai inclòs en el Parc com elements a protegir, considero que la proposta de modificació del PGM aprovada no és prou conseqüent amb els objectius de preservació de la natura de Sant Feliu i de les funcions ecològiques claus pel manteniment dels seus valors naturals.

Per tot el que he exposat que crec imprescindible

Primer. Que es potenciï i s'impulsi l'anunciada declaració de Parc Natural de Collserola més enllà de l'actual protecció específica del PEPCo o del PEIN, instant tant al Govern de la Generalitat de Catalunya com als diversos grups parlamentaris del Parlament de Catalunya a accelerar la presentació de la proposta.

Segon. La desqualificació dels 21 al torrent del Duc, és una proposta encertada atès l'interès social, paisatgístic i ecològic del sector dins el Parc de Collserola. La seva requalificació a 6b (f) no ho és gaire, atès tot i no ser incompatible amb un PEIN, deixa la porta oberta a requalificacions futures si canvien les voluntats polítiques. La clau 6 només és adient a l'entorn immediat de sectors urbanitzats o d'equipaments, en cap cas en l'extensió proposada.

Els sectors on actualment hi ha desenvolupats boscos cal que quedin qualificats amb la clau 27, que és l'única que garanteix en la seva totalitat la seva protecció.

Les zones actualment conreades afectades en la modificació de PGM són de gran importància en el mosaic ecològic i paisatgístic de la Serra de Collserola tal com s'indica entre altres, en l'Estudi de mesures addicionals de protecció de la Serra de Collserola (2005 - DMAH), i per tant cal considerar-les espais agrícoles a preservar.

Proposem declarar els sectors d'ús agrícola com de protecció especial, impulsant la requalificació a zona 24 especialment la zona agrícola de la finca pública de La Salut propietat del mateix ajuntament de Sant Feliu, i promovent la seva incorporació si es possible al Parc Agrari del Baix Llobregat, o dotar-los de protecció específica. També les zones d'ús agrícola de la finca de can Albareda, Torre Abadal i can Cuyàs.

Deixar-les com a 6b(f) seria una incongruència amb l'ús rural actual, alhora que una oportunitat perduda de donar-los el reconeixement que es correspon i que cal potenciar.

Tercer. La desqualificació dels vials que marca el PGM de 1976 és força encertada atès no estan justificats, com tampoc ho està, tal i com s'ha expressat anteriorment la Ronda Nord. Per tant, cal que es desprogrami la dita carretera pel greu impacte ambiental que tindria sobre la flora i la fauna de la zona.

S'hauria d'optar per la mesura menys agressiva i aquesta és sens dubte la del prolongar túnel o si es considera massa car, prolongar amb apantallaments sonors tal i com s'havia estudiat en el seu moment.

Si es creu imprescindible una ronda nord, cal considerar que ressegueixi els límits del parc i a tocar de les zones d'equipaments 6c, 7c, fins a trobar –se amb la que pujaria de la riera de la Salut a la rotonda prevista a la cruïlla amb l'actual carretera de la cimentera a l'altura del Tennis San Jordi, que també veiem innecessària atès no és previst augmentar la superfície industrial a la zona de la riera de la Salut i actualment la majoria d'activitats en aquesta reduïda àrea són petits tallers i indústries que no generen trànsit pesat, per la qual cosa no cal construir una carretera.

Quart. Replantejar urbanísticament el sector de Mas Lluí, de manera que si malauradament acaba desenvolupant-se la programació prevista, aquesta no afecti espais verds del barri.

Cinquè. Que no es redueixi el corredor biològic situat al polígon industrial del Pla, entre el termes municipals de Sant Feliu de Llobregat i Molins de Rei, ans al contrari, cal que es reforesti amb espècies d'arbres autòctons i es construeixin passos per facilitar la mobilitat de la fauna i la connectivitat ecològica de la serra i s'eviti el seu aïllament ja que és l'únic espai lliure d'edificacions i infraestructures situat a la vessant sud del Parc de Collserola fins a la serra de Montbaix - Montpedrós i la riba dreta del riu Llobregat passant per les zones humides del del riu Llobregat, ja que si es manté la proposta actual de fer-lo equipament per aparcar camions, el pas que quedarà d'amplada serà totalment insuficient per fer la funció de corredor biològic tal com estava previst en fer la reserva de sòl corresponent, quedant el parc de Collserola en aquest sector encotillat per les zones industrials i afectant greument al pas de la fauna cap a altres biotopus.

Sisè. Així doncs considerem excessiva la requalificació a 22 de Zona industrial sobre l'actual superfície forestal 27, tant per l'espai que pren del connector, com la última illa del polígon que limitaria amb el Parc de Collserola i que si no és fes permetria encara ampliar una mica més l'espai protegit forestal.

Cal anar amb cura de no afectar el poblat iber anomenat Can Miano.

Setè. Que la zona S1.6 prevista com a zona d'equipament i que se situa dins dels nous límits del parc de Collserola en la finca pública de La Salut sigui situada en zona urbana, preferiblement del barri de Mas Lluí.

Vuitè La fàbrica CEMEX suposa més problemes que avantatges per a la població de la zona on està ubicada. Convindria ser-ne conscient i vetllar per la salut de la població per tal d'estalviar els problemes de les molèsties als veïns i a l'entorn natural de Collserola, de manera que més valdria invertir els esforços públics en buscar-li una altra ubicació més allunyada de grans poblacions i del futur Parc Natural de Collserola.

Novè. Si hi ha voluntat d'assolir un acord amb els propietaris cal que es faci sobre el principi del no reconeixement de drets a urbanitzar dels primers, segons ha vingut establert reiterada jurisprudència, una mostra de la qual s'ha incorporat a aquest escrit; a la vegada que el trasllat de metres quadrats d'edificabilitat, dins del municipi de Sant Feliu de Llobregat a canvi de la cessió dels propietaris a l'Ajuntament dels sòls de la zona qualificats de forestals i de sistemes metropolitans, es faci en base a un rigorós estudi econòmic que demostrï una absoluta equivalència en les contraprestacions i no com s'ha establert fins el moment, en què la cessió de 26.000 m² de sostre edificable és, a la vista de la majoria de ciutadans i del sotasignat, un regal injustificable i excessiu als propietaris dels terrenys.

Desè. Que l'equipament privat del golf de Can Cuiàs qualificat com a 7a sigui inclòs tal i com és fins ara dins del perímetre del Parc de Collserola.

Onzè. La memòria de participació ciutadana no correspon a aquest pla presentat el 2008, atès la proposta finalment adoptada no va ser considerada en la que es va presentar l'any 2006, motiu pel qual és imprescindible començar de nou un ampli procés ciutadà de debat públic en base a aquest nou projecte, de forma transparent, amb participació pública real, no només en la fase d'audiència, sinó en la realització del projecte. En aquest sentit, cal que l'Ajuntament nomeni una Comissió de ciutadans i ciutadanes de Sant Feliu, de diferents àmbits, per tal que faci un seguiment molt detallat del procés de planificació de la modificació del PGM, de manera que aquesta no sigui només un document tècnic, sinó un veritable instrument de decisió i de planificació elaborat pels propis ciutadans de Sant Feliu.